

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.891 van 15 juni 2018
in de zaak A. 225.183/XIV-37.715**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pieter Van Roeyen
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 9 mei 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 202.091 van 5 april 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 17 mei 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker heeft de schending van artikel 47 “(in combinatie met artikel 18 en 19)” van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 33 van de wet van 12 januari 2007 ‘betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen’ niet aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en hij vermag dit niet voor het eerst te doen in de graad van administratieve cassatie. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt in het bestreden arrest dat uit de artikelen 12, 19 en 20/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 ‘tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen’ “niet [blijkt] dat de afwezigheid van de raadsman van een verzoeker om internationale bescherming tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen [...] met zich brengt dat het gehoor moet worden uitgesteld” maar integendeel “dat de afwezigheid van de advocaat de ambtenaar niet belet de verzoeker om internationale bescherming persoonlijk te horen”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is daarbij van oordeel dat “[o]ok een lezing van deze bepalingen in het licht van de artikel 19 en 23 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) [...] hier niets aan [verandert]” nu “[o]ok in deze bepalingen [...] nergens [kan] worden gelezen dat een raadsman aanwezig moet kunnen zijn bij het gehoor op het CGVS of dat er op de commissaris-generaal een verplichting rust om het gehoor uit te stellen wanneer is komen vast te staan dat de raadsman van een verzoeker om internationale bescherming niet aanwezig is of kan zijn”. Hetzelfde geldt volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voor “de door verzoeker aangehaalde algemene beginselen” waaraan “geen draagwijdte [kan] worden gegeven die ingaat tegen de inhoud van de voornoemde bepalingen, waaruit dus duidelijk blijkt dat de afwezigheid van de juridische adviseur of andere raadsman de bevoegde autoriteit, *in casu* de commissaris-generaal, niet belet verzoeker om internationale bescherming persoonlijk te horen”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt daarbij nog op dat de “verwerende partij het uitoefenen van het recht op bijstand mogelijk [heeft] gemaakt” door een kopie van de uitnodiging voor het gehoor te versturen naar verzoekers raadsman en het de “verwerende partij niet [kan] worden verweten dat verzoekers raadsman desondanks niet is komen opdagen”. Daarenboven wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er ook nog op dat verzoeker niet aantoont “op welke wijze de bijstand van een advocaat tijdens het gehoor een invloed zou kunnen hebben gehad op de inhoud van de bestreden beslissing, temeer nu ingevolge artikel 19, § 2, van het koninklijk besluit van 11 [juli] 2003 de advocaat niet mag tussenkomen tijdens het gehoor” en “[u]it het gehoorverslag [...] genoegzaam [blijkt] dat verzoeker voldoende de kans heeft gekregen om de elementen in zijn relaas toe te lichten, om lacunes in zijn relaas te duiden en tegenstrijdigheden en inconsistenties te weerleggen”.

Verzoeker toont met zijn omstandige uiteenzetting over zijn interpretatie van het recht op bijstand en over de volgens hem relevante rechtspraak in strafzaken betreffende artikel 6 van het EVRM, dat, zoals herhaaldelijk bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de onwettigheid van bovenstaande beoordeling niet aan. In de mate dat verzoeker nog de redelijkheid van de aanvankelijk bestreden beslissing betwist, heeft zijn uiteenzetting geen betrekking op het bestreden arrest. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden, noch om de motieven van de oorspronkelijk bestreden beslissing te beoordelen. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vijftien juni tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams